

21) ΕΚΠΟΛΗ ΚΑΪ
20 Απριλίου 1967

Ανδρέα Λοιμωτικής.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αγαπητέ μου συνομιλητά, Έχομε πετ πολλά για τήν παλιά 'Αθή-
να καί θά ποθμε κι 'Άλλα, περισσότερα άκόμη, γεγονότα πού έπο-
τελοθν τήν βάσι της κοινωνικής ζωής μ'ας νέας πρωτεύουσας
όπως ήτανε τότε ή 'Αθήνα, μά δεν νομίζεις ότι μερικές λεπτο-
μέρειες θά προσέθεταν...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ξέρω. Τό άλατοπίπερο στό τραπέζι αυτό των άναμνήσεων. Δέν
Έχεις άδικο καί για να σε καταπλήξω άγαπητέ μου Δημήτρη, θά
σοθ άπενθυμίσω κατι πού Έτυχε ν' άκούσω μια μέρα : Τό φωμί,
τό ζυμώνανε με τά πόδια στην παλιά 'Αθήνα... ή μήπως είναι
άπερβολή :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καμιά άπερβολή. Είναι γεγονός ότι Έως τά 1909, στους άθηνα-
ϊκούς φούρνους, τό φωμί τό ζυμώνανε με τά πόδια, μάλιστα.
Στά 1909, κάποιος φιλοπρόδος άρτοποιός πού λεγότανε Ψωρούλης
Έφερε από τήν Γερμανία τήν πρώτη ζυμωτική μηχανή.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θαντάζομαι ότι θά Έγινε επανάστασις από τους άρτοποιούς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Επανάστασις, δέν λές τίποτα... Οί φωμάδες, οί ζυμωτές δηλαδή
κάνανε διαδηλώσεις καί φωνάζανε ότι ο Ψωρούλης τους κόβει τά
πόδια... Οί γεροντότεροι άθηναίοι, θυμούνται πολύ καλά κατι
μακρόστενες ξύλινες σιάφες από τους φούρνους, όπου ρίχνανε
μέ τίς άναλογίες τους βέβαια τό άλευρι, από τό νερό, τό λίγο
άλατάκι καί τήν μαγιά.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' όστερα μπαίνανε στην μακρόστενη σιάφη οί γυμνόποδες ζυμωτές
καί άρχιζε τό ποδοπάτημα της ζύμης, όπως πατάνε τά σταφύλια
στά πατητήρια για να βγθ ό μοςτος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσικά, ή αντίδρασις από τους άδικουμένους ποδοζυμωτές, δέν
έξεδηλώθη μονάχα με βίαιες πράξεις, με διαδηλώσεις, με φωνές
με άπόπειρες να σπάσουν τίς ζυμωτικές μηχανές, αλλά καί με
κακοήδη προπαγάνδα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κακοήδη προπαγάνδα : Δηλαδή :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διεδόθη τότε, ότι ή ζυμοτική μηχανή δούλευε με ύδρέργυρο ό όποτος ύδράργυρος, καταστάλλαζε σιγά σιγά στην σιάφη ~~αυτή~~ και τό φωμί έβγαινε δηλητηριασμένο...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τέτοια λέγανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τέτοια και χειρότερα, ώς ότου έγινε ένας νόμος που άπηγόρευε νά ζυμώνεται τό φωμί με τά πόδια.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καμμιά έλλη άθηναϊκή λεπτομέρεια Δημήτρη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Για τίς Μαρίνες είπαμε ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ θυμάμαι ότι κάποια μέρα άνέφερες για τά άμάξια της έποχής και είπες ότι ύπήρχαν τά λαντώ, οί βιτόριες και οί Μαρίνες. Τί ήτανε όμως οί μαρίνες δέν είπες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ας μιλήσωμε λοιπόν και για τά τροχοφόρα. 'Υπήρχανε άμάξια δημοσίας χρήσεως νά ποθμε, τριών ειδών : Τά λαντώ από την γαλλική τους όνομασία λαντώ κι'αυτή από την γερμανική πόλι λαντάου όπου πρωτοκατασκευάσθησαν, ύπήρχαν οί βιτόριες, άνοιχτά άμάξια πολυτελείας - ένώ τά λαντώ ήτανε κλειστά - από τό όνομα της βασίλισσας της 'Αγγλίας Βικτωρίας που χρησιμοποίησε τέτοιο άμάξι και ύπήρχαν - άργότερα φανήκανε αυτά τά τελευταία οί μαρίνες, τά μόνιπια, άνοιχτά άμάξια, που ήτανε τά πρόχειρα τροχοφόρα για τίς μικρές διαδρομές.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και γιατί τά 'λεγαν Μαρίνες ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τι νά σου πω Γιάννη μου ; 'Ερώτησα και έλλοτε πολλούς παληούς άθηναίους και πανένες δέν με φώτισε έπαριθς. "Αλλος μου είπε ότι ένας άμαξής είχε βαφτίσει τό μόνιπό του : Μαρίνα, όπως οί βαρμάρηδες δίνουν όνόματα στις βάρκες τους, έλλος πάλι μου είπε ότι ένας άμαξής άποκαλοϋσε τό έλογό του Μαρίνα κι'έπ'αυτό τό έλογο, όλα τά μόνιπια άπειλήθησαν Μαρίνες.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ήλλον ή πρώτη εξήγησις μου φαίνεται πιθανότερη. ~~Καμμιά~~ κάποιος άμαξής θά είχε γραμμένο στό πίσω μέρος του μόνιπου του

τό ὄνομα Μαρίνα κι' ἀπ' αὐτό, ὅλα τὰ μόνιμα πήρανε τό ὄνομα Μαρίνα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὅπως λέει κι' ὁ Βιργύλιος στήν Αἰνειάδα του : 'Ενι τοὺς ἐνὸς γνῶριζε πάντας...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ὅπως τώρα θά σέ καταπλήξω γιά δεύτερη φορά Δημήτρη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Από σένα Γιάγνο μου, ὅλα τὰ περιμένω.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ανέφερες τρία εἶδη τροχοφόρων δημοσίας χρήσεως. Ξεχνῆς τὰ
κ ο υ π έ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στάσου, στάσου... τὰ κουπέ, ἦτανε τὰ Γίβτα χε τῆς ἐποχῆς. Πι-
κρά κλειστά ἀμάξια, σάν μισά λαντώ, κομένα λαντώ, κομένα καί
γι' αὐτό ἐλέγοντο κ ο υ π έ, πού τὰ χρησιμοποιοῦσαν ἰδίως οἱ
γιατροί, ὁδηγῆ ὅσοι γιατροί μποροῦσαν νά χρησιμοποιοῦν ἰδιω-
τικῆς ρόδες καί ἀμαξῶ. Κυρίως ἀμαξῶ. Σήμερα ἓνας γιατρός, μπο-
ρεῖ νά ὁδηγῆ τήν κοῦρσα του μόνος του... Τότε ὅμως : Φαντάζε-
σαι γιατρό καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου, νά κρατᾷ γιέμια καί
καμουτσίνι καί νά φωνάζη : Βάρδα μπρός : Βάρδα μπρός :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλά πού τό θυμήθηκες κι' αὐτό. Ἦτανε ἡ συνήθης καί μόνη ἕλλως
τε φωνή τῶν ἀμαξάδων τῆς ἐποχῆς πρὸς τοὺς πεζοὺς : Βάρδα μπρός.
Καί ξέρεις τί ἐσήμαινε αὐτό τό β ᾶ ρ ὀ α : Εἶναι ἡ ἰταλική
λέξις γ κ ο υ ᾶ ρ ν τ α δηλαδή : προσοχή. Προσοχή - ἐμπρός.
'Αμαξάδικη ἰταλο-ἑλληνική φράσις.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό ἤξερα βέβαια, ἐκεῖνο ὅμως πού δέν θά ξέρη ἀσφαλῶς ὁ περισσό-
τερος κόσμος εἶναι τό ἱστορικὸ ἐνέκδοτο ἀθηναίας κυρίας τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης, πού ἤθελε νά μῆ σέ μιᾶ ἐπιλησίᾳ καί βρέθηκε
πρὸ συνωστισμοῦ στήν πόρτα τῆς ἐπιλησίᾳ. "Ἦθελε νά πῆ : βάρ-
δα, μᾶ τῆς φαινότανε πολύ λαϊνό κι' ἐκχυδαϊσμένο. Βρῆκε λοιπὸν
τήν λύσι νά τό πῆ εὐγενέστατα στόν πληθυντικόν : Σῆς παρακαλῶ
βαρδῆτε... βαρδῆτε...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τώρα θά σέ καταπλήξω πραγματικά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αν είναι πάλι μέ κανένα Γιβτα χτ, Ιδιωτική χρήσης κουπέ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Οχι, βχι, μ'ένα τροχοφόρο δημοσίας και μάλιστα λαϊκής χρήσεως
'Ανέφερες τὰ λαντώ, τίς βιττόριες και τίς Μαρίκες. Ξέχασες τὰ
β ι ς α β ί...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βρέ τὰ βιζαβί... βρά τὰ βιζαβί... Πως διάβολο τὰ ξέχασα τὰ
βιζαβί ; Μά ποθ τὰ ξέρεις εσύ τὰ βιζαβί Γιάννω ; Αὐτά είναι
κιό παληά κι' ἐπό τήν 'Αιρόπολι ἀκόμα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν λέω πως τὰ ξέρω, οὔτε ὅτι τὰ 'χω ἰδεῖ ποτέ μου. 'Απλῶς
κἄπου τὰ 'χω ἀκούσει, τὰ θυμήθηκα και τὰ ξεφούρνισα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὰ βιζαβί... Μά πως νά μὴν τὰ ξε χάσω ; "Ἦτανε κι' ὄλας σαρα-
βαλιασμένα ὅταν ἐγώ ἤμουν πιτσιρτικός. Οἱ ἀθηναῖοι τὰ κοροϊ-
δεύανε... ὅμως τὰ βιζαβί ἐξακολούθουσανε νά ἐξυπηρετοῦν τόν
κόδρο, ἀδιάφορο ἂν πηγαίνανε κιό σιγά ἀπό τοὺς πεζοὺς

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά τί ἦτανε αὐτά τὰ βιζαβί ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κἔτι ὀποτυπώδη ἀμάξια μέ τέσσερις θέσεις, ἀντικρουστές ἐνά δύο
πού γι' αὐτό ἐλέγοντο βί-ζ-ἄ-βί... "Ἦτανε ἀμάξια ἀνοιχτά και
μόνο ἀπό πάνω εἶχανε μιὰ ξεχωρισμένη πάνινη τέντα . Τὰ ἔσερ-
ναν δύο ἔλογα και τὸ βιζαβί δέν ξεκινοῦσε ἂν δέν γεμίζανε και
οἱ τέσσερις θέσεις, γιατί ἔκανε ἀρισμένα δρομολόγια. "Ἔνα
εἶδος μικρῶν τετραθεσίων λεωφορέων. Στὰ 1908, ἐδῶ και πενήν-
τα ἐννέα χρόνια, ὅταν μισήσανε τὰ ἠλεκτρικά τράμ, τὰ πρῶτα τοὺς
ὄματα ἦτανε τὰ βιζαβί, τὰ καπόμοιρα τὰ βιζαβί... "Ἔτσι ποθ
'ρχεται νά σοῦ προτείνω νά κἄνωμε ἐνός λεπτοῦ σιγή εἰς μνήμην
τῶν βιζαβί...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Οχι, γιατί τὸ ραδιόφωνο δέν σηκώνει τέτοια ἀστεῖα. Καί δά
ἦτανε προτιμώτερο νά παρακαλοῦσαμε τήν Κλειώ Λενάρδου πού εἶ-
ναι μαζί μας, νά μῆς ἔλεγε κανένα τραγουδι τῆς ἐποχῆς. "Ἄλλως
τε εἶναι ἔνοιξις Δημήτρη και ἡ φύσις μ' ὀμορφιές τήν γῆ στο-
λίζει...

ΔΕΗΑΡΑΟΥ (μόνο μέ πιάνο) Κοίταξε ή φύσις γύρω
 Μ'όμορφιές τήν γη στολίζει
 καί ή άνοιξις σκορπίζει,
 άνθη, χρώμα κι' εὐωδιές.

Κι' όμως φεύγεις καί μ'άφήνεις
 για νά πῆς μακριά στά ξένα,
 τά φιλιά τά μυρωμένα
 καί τά λόγια τά ξεχνῶς
 κι' όμως φεύγεις καί μ'άφήνεις,
 για νά πῆς μακριά στά ξένα,
 τά φιλιά τά μυρωμένα
 καί τά λόγια τά ξεχνῶς.

"Αχ μή μέ ξεχνῶς
 μακριά σου πῶς νά ζήσω
 Γύρισε πίσω - μή μέ ξεχνῶς.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Όμως έδῶ βρίσκεται κι' ένας έκλεκτός φίλος καί συνάδελφος ό
 Νίμης Παέσσας πού θά έπρεπε νά μῆς πῆ τί γνώμη έχει γι' αυτό
 τό τραγούδι.

ΠΑΒΕΣΣΑΣ (θά τά γράφῃ μόνος του ό φίλτατος Νίμης)

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΕΠΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΒΕΣΣΑ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μιλούσαμε πριν από λίγο για τ'άμαξια Δημήτρη καί ήθελα νά ξέρω
 έν ή πλατεία 'Ομονοίας ήτανε άνέκαθεν πιότσα τῶν τροχοφόρων ό-
 πως έχω έκούσει πῶς ήτανε άργότερα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάθε έλλη. 'Η πλατεία 'Ομονοίας ; Πρώτα πρώτα, δηλ ή πλατεία
 'Ομονοίας, κατά τό 1880, ήτανε ένας μεγάλος δημόσιος κήπος

ἀπεριποίητος βέβαια καὶ κηπος τῆς καπιῆς ὥρας, μὰ λεγότανε
δηρόσιος κηπος. Κι' ἔνετ, σ' αὐτόν τόν κηπο, κἄθε παφενετο
πού βρισκότανε ἀπέναντι, εἶχε δικαίωμα νά βγάλῃ τραπέζια
καὶ καρέπλες γιὰ τὸ θέαμα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποιό θέαμα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὸ βράδυ, ὑπῆρχε θέαμα βαριετέ. Κι' ὄχι μόνο ἓνα, ἀλλὰ τρία καὶ
περισσότερα γιὰτὶ κἄθε παφενετο, ἔστηνε καὶ μιά ἐξέδρα, ἓνα
πρόχειρο κάλιο στήν πλατεῖα καὶ ἔδινε παράστασι κυρίως μέ ξένα
νούμερα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δηλαδή πανονικό βαριετέ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅριστε ἔν δέν πιστεύῃς. Διάβασε τί σημειώνει ὁ χρονογράφος
τῆς ἐποχῆς, ὁ Σουρῆς στὰ 1885.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πλατεῖα Ὁμονοίας. Τί πρίμες, τί τενοῖροι,
τί ἄμορφα νομμάτια καὶ τί σουλατσαδόροι.
Πῆγαίνει τόσος κόσμος τὸ θέαμα νά ἴδῃ ἔ ὁ γ
καὶ σπρόχνηται καὶ σπρόχνηται καὶ γίνεται μουσικίδι
καὶ ὄσοι δέν καθίζουν δι' ἔλλειψιν χρημάτων,
ὄρθοι ἀπολαμβάνουν τῶν πέριξ θεαμάτων.
Φωνάζουν τὰ γκαρσόνια, φωνάζουν καὶ οἱ πρίμες
ἄποθς μεγάλες γνῶμες καὶ τῶν χαυτείων λίρες
γυρίζουν καὶ καμπόσοι λιμώττοντες δασκάλοι
μ' ἓνα φηλό καπέλλο καὶ μέ χειμῶνος σάλι
ἀλλὰ καὶ Ριζορῆται πλανῶνται μερικὸ
καὶ ἄλλοι φουκαράδες περιπατητικοί.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄλλως τε ὁ ἔδιος ὁ Σουρῆς, σ' ἓνα ἄλλο του σατυρικό ποίημα
πού τὸ ἐπιγράφει : ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΛΟΗΝΩΝ, ἔναφ' ρει :

Χαυτεῖα - Κόσμος ἄπειρος, ὄπλαρχηγοὶ ποιητικοί
καὶ τρέχοντες στὰ τέσσερα, μέ τενεκέδες, σκύλοι.
'Ἐδῶ κοντά καὶ ἡ γνωστὴ Πλατεῖα Ὁμονοίας
πού μιά κοντράλτο ἄφριζε ποτὲ μετὰ μανίας.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἔτσι ἡ πληροφορία γιὰ τὰ Βαριετέ τῆς Ὁμονοίας διασταυρῶνε-
ται.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ὅμως Γιάγιο, ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, ἴσως λίγο ἀργότερα κατὰ τὸ 1890, παρατηρεῖται ἓνα περίεργο φαινόμενο ἀντιδράσεως

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί φαινόμενο ἀντιδράσεως ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὸν ἀθηναίων. Στὴν πλατεῖα Ὁμονοίας ὑπάρχουν δύο τρία βαριετέ μὲ ξένους τραγουδιστάς. Τὸ βεβαιώνει ὁ Σουρῆς. Πιὸ πέρα, στὴν ὁδὸν Γερανίου - στὸ Γεράνι - ὅπως τὸ λέγανε τότε, ὑπάρχει ἓνα ἕλλο λαϊκώτερο βαριετέ μὲ σαντούρια καὶ ἀμανέδες.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τὸ βεβαιώνει κα' αὐτὸ ὁ Σουρῆς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ Σουρῆς. Κι' ἐνῶ ἡ καντάδα, ἡ ἀθηναϊκὴ καντάδα ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ πνεῦμα φαίνεται πὺς ἰταλοφέρνει, βρίσκεται ἓνας ἀθηναῖος μουσικὸς - πανταδῶρος μουσικὸς - ὁ Κόκκινος πού ἀντι-
ορᾷ καὶ γράφει καὶ στίχους τοῦ ἠθοποιοῦ Εὐαγγέλου Παντοπού-
λου, ἓνα ἑλληνικὸ τραγοῦδι ~~καὶ ἀποκαλεῖται ἑλληνικὸ τραγοῦδι~~

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τὸ τσομπανόπουλο θαλιμένο... ἓνα τραγοῦδι πού ἐπιβάλλεται καὶ γίνεται κτῆμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ Κλειώ Δενάρδου θά μᾶς τὸ θυμίσῃ.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μόνο μὲ πιάνο) Τσομπανόπουλο θαλιμένο...

(ἀκολουθοῦν οἱ στίχοι κατὰ τὸ κεῖμενον).

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὁ ἀγαπητὸς μου ὁ Πλέσσας τί γνώμη ἔχει γι' αὐτὸ τὸ τραγοῦδι ;

ΠΑΒΕΣΣΑΣ (θὰ τὰ γράψῃ μόνος του ὁ φίλτατος Πίμης)

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΜΟΡΧΗΕΤΡΩΣΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΥΣΟΜΠΛΑΝΟΥΣΑΟ

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Μιά άπορία έχω Δημήτρη. Τήν εποχή εκείνη, πριν από τό 1900, οί άθηναίοι καί οί άθηναίτες χορεύανε πόλκα όπως έχομε πετ, χορεύανε αά μαζούρια, χορεύανε έναν χορό ανάμικτο : πόλκα - μαζούρια καθός καί δειλά δειλά βάλς πού άρχιζε νά ξεμωτίζη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ποιά είναι ή άπορία σου Γιάννη :
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Πού τούς μαθαίνανε δλους αυτούς τούς χορούς ; "Οχι βέβαια ό ένας μέ τόν άλλον... κάποιος θα 'πρεπε νά τούς διδάσκη. 'Υπήρχαν τότε χοροδιδάσκαλοι καί χοροδιδασκα ετα :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πώς δέν ύπήρχαν ; Καί γιά τόν καλό κόσμο, γιά τόν πολύ καλό κόσμο της 'Αθήνας, ύπήρχε ένα μόνο, τοσ περίφημου χοροδιδασκάλου 'Ανδρέόπουλου στην γωνία της πλατείας Κάνιγγος καί της όδοσ Καλιοπονδύλη, εκεί όπου σήμερα είναι ένα φαρμακείο. Βέβαια οί νεαροί βλαστοί των καλών οίκογενειών, δέν καταδεχόντουσαν νά πάνε στο χοροδιδασκαλειο καί σχηματίζανε τέ περίφημα γ κ ρ ο ύ π σέ κάποιε άπό τά πιο εύρύχωρα σπίτια, όπου πήγαινε ό 'Ανδρέόπουλος καί έδινε μαθήματα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Καί μουσική ; Αήρα δέν είχανε βέβαια πιπ-άπ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** "Οχι άσφαλώς, μά κάποιε ντεμουαζέλλα θυσιαζότανε κι 'έπαιζε πιάνο μέ βάρδια.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** "Αν τό μάθημα διαρκούσε μία ώρα, κάθε ντεμουαζέλλα πού ήξερε πιάνο - καί ποιά δέν έπαιζε τότε - καθότανε επί δέκα λεπτά ή ένα τέταρτο καί ~~έπαιζε~~ γρατζούνιζε γιά νά χοροπηδώνε σάν αρμούδια οί μαθητευόμενοι χορευταράδες
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Πόλκα, μαζούρια, βάλς...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καί βενγιέρνα. 'Ο 'Ανδρέόπουλος ήτανε πασιονέ γιά βενγιέρνα. Φυσικά μερικοί καί μερικές πολύ γαλαζοαίματοι θέλανε νά μάθουνε καί μενουέττο καί μαρτυρούσε ό πακόμοιρος ό Παντερέφσκι

μέ τό κλασσικό του μενουέττο, από τά ροδόλευκα δαντυλάκια της άθηναίας ντεμουαζελλίτσας πού τό κακοποίησε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Είμαι βέβαιος ότι έκτός άπ'αυτούς τούς χορούς, θά χορευόντουσαν τότε καί παντρίλλιες καθώς καί λανσιέδες. Οί παντρίλλιες έπειδή χορεύονται μέ δυό ζευγάρια, έλέγοντο τότε τετράχορος

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Καί οί λανσιέδες όκτάχορος, γιατί χρειάζεται τέσσερα ζευγάρια γιά νά σχηματισθί τó καρρέ τών λανσιέδων. Γιά τίς παντρίλλιες όμως, πού ήτανε χορός όμαδικός, πρέπει νά μιλήσωμε έλληφορά είδικώς γιατί έχομε πολλά νά πούμε. Ξέρεις ότι ύπήρχαν έθνηατοί κοσμικοί, περιζήτητοι στά σαλόνια γιατί ήξεραν νά διευθύνουνε καλά τίς παντρίλλιες ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Σοβαρά ; Μακαρία έποχή... Ηά γίνεσαι γνωστός από τίς παντρίλλιες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Καί τρείς άπ'αυτούς ήτανε ό στρατηγός Γενήσαρλης πού διηθούνε πάντα τίς παντρίλλιες στους άνακτορικούς χορούς, ό Τάκης Δαραλέξης κοσμικό γεροντοπαλληναρο της 'Αθήνας καί ό θεατρικός συγγραφεύς Νικόλαος Λάσκαρης πού διηθούνε τίς παντρίλλιες μέ καλαμπούρια...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Προβλέπω τουλάχιστον μισή έμπομπή γιά τίς παντρίλλιες. Γιά τήν ώρα πρέπει νά μίς άπασχολήσθι ένα βάλς, ένα βάλς είδικό κα'ένα βάλς παριζιάνικο καί πονηρό, τό περίφημο θροσ-θροσ πού ξεκούφανε τ'αυτιά τών άθηναίων τουλάχιστον γιά τριάντα σαράντα χρόνια. 'Η Κλειώ Δενάρδου θά μίς τό θυμίσι.

ΔΗΝΑΡΔΟΥ

(Μόνο μέ πιάνο)

Κελεύθημα έρωτικό)

άκουξ σάν διαβαίνη μιá πόρη

τί θρόξιςμ'άφήνει γλυκό

τό μεταξωτό μισοφόρι

Γιατί μέ τή φούστα μαζί

μ'αυτό τό φρουφροσ τους πού πάνουν

τούς ένδρες μπορούν νά πεθάνουν

γιατί τραγουδούν σάν καζοί.

Φρουφροσ - φρουφροσ

δταν περνά ή φούστα

Φρουφροϋ - φρουφροϋ
 ξυπνᾶ ὄλα τᾶ γοῦστα
 Φρουφροϋ - φρουφροϋ
 λιπνίζει καί θυμίζει
 Φρουφροϋ - φρουφροϋ
 τόν ἦχο τοῦ ἄφροϋ...

2 ον.

Πολλές πανταλόνια φοροῦν
 σάν βάζουνε τ' ἄθλητινά τους
 ἔν τύχη νά κυκλοφοροῦν
 καβάλλα στά ποδηλατά τους
 "ΑΛΛ' ἔν τό σπερτοῦν σοβαρά,
 μεγάλες, μικρές ἢ μπεμπέκες
 πώς παύουν νά εἶναι γυναῖκες
 χωρίς ποδογύρου χαρά....

Φρουφρου - φρουφροϋ
 ὅταν περνᾶ ἡ φοῦστα
 φρουφροϋ - φρουφροϋ
 ξυπνᾶ ὄλα τᾶ γοῦστα
 φρουφροϋ - φρουφροϋ
 λιπνίζει καί θυμίζει
 φρουφροϋ - φρουφροϋ
 τόν ἦχο τοῦ ἄφροϋ.

ΚΑΙ ἘΝ ΣΥΝΕΚΕΙΑ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ Η ΕΠΟΡΧΗΜΕΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΣ ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὅπως Γιάνγιο μου νομίζω πώς πρέπει νά διακόψωμε γιατί ἡ
 ἔρα πέρασε. 'Αρεβουάρ λοιπόν φίλοι μας ἀπροστές γιά τήν
 ἐρχόμενη πέμπτη, τήν ἔδια ἀκριβῶς ἔρα.